

Loven træder i Stedet for Valutaloven af 22. December 1937 (forlænget under 22. December 1939) med Tillæg af 14. Juni 1940 samt de to Bemyndigelseslove af 2. og 22. September 1939, henholdsvis om Foranstaltninger til Sikring af den nødvendige Vareforsyning og om Statens Overtagelse af visse Varer. Her skal kun Indholdet af Kapitlerne 2 og 4 nærmere omtales, idet Bestemmelserne i Kapitel 1 (§§ 1 og 2), der handler om *Indløseligheden af Danmarks Nationalbanks Sedler*, er enslydende med de tilsvarende Paragraffer i Valutaloven af 1937, og Kapitel 3 (§§ 7 og 8), om *Betalinger til Udlandet*, indeholder væsentlig de samme Bestemmelser, som blev optaget i Tillægget til Valutaloven af 14. Juni 1940 (se Nr. 119). Ogsaa *Straffebestemmelserne* m. m. i Kapitel 5 (§§ 15 og 16) forbigaas her.

Kap. 2 (§§ 3—6). *Foranstaltninger vedr. Indførsel, Udførsel og Fordeling af Varer m. v.*

I § 3 er Bestemmelserne angaaende *Indførsel* i Princippet indskrænket til en Bemyndigelse for Handelsministeren til »at træffe midlertidige Foranstaltninger til Fremme eller Regulering af Indførselen af Varer her til Landet«; Ministeren kan herunder »give nærmere Regler for Udstedelsen og Benyttelsen af Indførselsbevillinger«. Adgangen til at nedsætte et Udvalg af Repræsentanter for Hovederhvervene til Behandling af Spørgsmaal om *private Vareudvekslinger* er dog opretholdt. Ministeren kan bestemme, at der for Udfærdigelse af Indførselsbevillinger skal erlægges et *Ekspeditionsgebyr*, der ikke maa overstige 2,5 pro mille af Bevillingens paalydende Beløb; mindste Ekspeditionsgebyr udgør 1 Kr. for hver enkelt Bevilling.

Som nævnt i de indledende Bemærkninger, er det lovfæstede *Importorbegreb* ophævet. I Forbindelse hermed er Bestemmelserne i Valutalovens § 5 om Indførselsbevillingers *Gyldighedstid* og i § 10 om *Overdragelse af Indførselsbevillinger* bortfaldet.

Med Hensyn til Udstedelse af *Indførselsbevillinger* udtalte Handelsminister Christmas Møller ved Sagens Forelæggelse for Landstinget: »Det er altsaa ikke som i de gamle Valutalove næsten en Forpligtelse at benytte dette System. Hvis Forholdene former sig paa den Maade, at man mener, man kan undvære det, saa vil man naturligvis ikke benytte det, og saa har Handelsministeren Ret til at forlade det.«